

מ"ת 829/12/22 - מדינת ישראל נגד איברהים סעדי (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 829-12-22 מדינת ישראל נ' סעדי(עציר)
תיק חיצוני: 526188/2022 תחנת משטרת עכו

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים איברהים סעדי (עציר)
החלטה

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל 185 גר', נטו.
3. על פי המתואר בכתב האישום, נתפס המשיב ביום 21/11/22 ע"י שני שוטרים, כשעל גופו שקית ובה הקוקאין כאמור.
4. המשיב אינו חולק על עצם 'תפיסתו' ביד השוטרים; לטענתו מצא את השקית עם הקוקאין זמן קצר קודם לכן, משראה אחר מטמין השקית, ומשסקרנותו גברה עליו, לטענתו, ניגש למקום בו הוטמנה השקית, הוציאה ולקחה.
5. המשיב, לדבריו, אינו מכור לסמים ולא עשה שימוש בסמים; לא ידע כי מדובר בסם, ולא ידע את משקל הסם.
6. עוד טוען המשיב כי במקרים אחרים בהם לא הוכחה ידיעה כאמור לא הוגש כתב אישום ועל כן מדובר באכיפה בררנית; בנושא זה הובהר והוסכם כי הטענה תישמר במידת הצורך לתיק העיקרי.
7. טענתו של המשיב שובת לב אך היא אינה יכולה לשמוט הקרקע תחת סיכויי ההרשעה, בוודאי שלא לשלב דיוני זה. אקדים ואומר כי קבלת הטענה משמעה איון יכולת ההרשעה במרבית הליכי הסמים (הטענה יכולה להיות יפה בכלל התיקים).
8. לגופו- גם אם נאמץ את גרסת המשיב כמות שהיא, עדיין סיכויי ההרשעה ממשיים. נוכח שמדובר בטענה משפטית, אעשה הדברים בקיצור.
9. סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין קובע: "רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם". במקרה בפנינו המשיב עצמו (!!) מתאר נסיבות חשודות, לדבריו לפיהן ראה אדם מטמין שקית, באופן שהשקית מוסלקת; המשיב מציין כי המתין ואז נטל השקית.
10. "כידוע, "על מנת לבסס את הקביעה כי אדם עצם את עיניו יש להוכיח שלושה רכיבים: קיומו של

חשד סובייקטיבי; היות החשד ממשי; ואי ברור החשד" ושלושת רכיבים אלה נתקיימו במערער (ראו ע"פ 4089/07 סייף נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 30 (6.5.2010)); לביקורת על ניסוח הדין כפיקציה ראו יצחק קוגלר "על דרישת המודעות כלפי הנסיבות בחלק הכללי החדש של חוק העונשין" פלילים ה 173, 149 (תשנ"ז); להרחבה ראו קרן שפירא-אטינגר "עצימת עיניים - סיפור על שועלים ועל יענים" ספר מנשה שאוה 625 (אהרן ברק ודניאל פרידמן עורכים; 2006)). כפי שנפסק בהכרעת הדין: "הנאשם 2 [המערער] קיבל לידי חבילה בנסיבות שהן למעלה ממחשירות [...] ישנם ממצאים מפלילים רבים בהתנהגותם של הנאשמים 1 ו-2, אשר מצביעים לכל הפחות על עצימת עיניים ומעוררים לכל הפחות חשד בכל הנוגע לחוקיות תכולת החבילה" (פסקה 79 להכרעת הדין).

11. ראה לעניין זה ע"פ 2518/16 **יצחקי נ' מדינת ישראל** - ניתוח מורחב של נושא "עצימת העיניים".

12. בפרשת יצחקי נדונה גם טענה בדבר אי ידיעת תכולת החבילה - אם מדובר בסם; בית המשפט העליון מציין -

"...גם על הוראת סעיף 31(2) לפקודת הסמים. בסעיף זה נאמר: "היה המשפט על עבירה לגבי סם, חזקה על הנאשם שידע כי הסם הוא מסוכן, והטוען להגנתו שלא ידע על כך - עליו הראיה". בית משפט קמא ציין כי יש להעניק לסעיף פרשנות מרחיבה שעל פיה "מקום שמיוחסת לנאשם עבירה 'לגבי' סם מסוכן, חזקה עליו שהוא יודע ש'הדבר' מושא האישום הינו 'סם מסוכן', כל עוד לא יוכיח אחרת" (פסקה 81 להכרעת הדין). מבלי לקבוע מסמרות, אציין כי לטעמי נותר ספק אם החזקה הקבועה בסעיף 31(2) לפקודת הסמים מתפרשת גם על מקרים כגון דא. כפי שציין המלומד קדמי: "לשון החזקה אינה בהירה דיה והיא מעוררת קשיים בדבר פרשנותה והבנת משמעותה". על פני הדברים, החזקה שנקבעה בסעיף נועדה למקרה שבו אדם מחזיק "חומר" כגון אבקה או כדורים וטוען כי לא ידע שזהו "סם מסוכן". לעומת זאת, ספק רב אם יש להחיל את החזקה גם במקרה שבו אדם מחזיק חבילה סגורה וטוען שאינו מודע לתוכנה. מכל מקום הדברים נאמרו למעלה מן הצורך והמקרה שבפנינו אינו מצריך הכרעה"

13. ואזכיר - במקרה בפנינו, אין מדובר ב'חבילה סגורה' כנטען.

14. על משמעות עצימת עיניים עמד בית המשפט העליון במספר פרשות נוספות - כך למשל צוין בע"פ 671/19 **אביטבול נ' מדינת ישראל** - "לאחרונה עמדתי על עניין זה: "עצימת עיניים איננה נסיבה מקלה. עבור בלדר הסמים, אין קל מלעצום את עיניו כלפי תוכנה של החבילה שקיבל... [קבלת טענה מעין זו] משמעותה פריצת פרצה אשר בכוחה לפטור את בלדרי הסמים מאחריות על מלוא הנזקים הכבדים שנגרמים מפעולתם" (ע"פ 8915/18 מועזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (24.9.2019))."

15. בכלל, שאלת סוג הסם והיקפו המדויק הוא שאלה לתיק העיקרי ואולי לטעון לעונש (לאור החזקה בפקודת הסמים שהובאה לעיל); גם כאן, אין באי ידיעת טיס הסם המדויק וכמותו המדויקת כדי להטות הכף; ראה למשל לעניין זה ע"פ 3280/09 **מ"י נ' חיים אוהיון**.

16. כאשר נסיבות קבלת ה'חבילה' חשודות, כאשר ההתנהגות חשודה בעת העיכוב, די בחזקות בדין ובכלל עצימת העיניים כדי להרשיע (השווה - ע"פ 1282/07 **בן אבו נ' מדינת ישראל**)

17. ודוק - כל המובאות לעיל, עוסקות **בהרשעת** נאשמים בתיקים עיקריים על בסיס החזקות בדין, כלל עצימת העיניים, ההתנהגות לפני ואחרי; אם הדברים אמורים בהרשעה בתיק העיקרי, מקל וחומר אמורים ויפים הדברים לשלב זה, בו נבחן רק פוטנציאל ההרשעה.

18. נוכח האמור, אני קובע כי קיימת תשתית לכאורית תקינה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.